

ת"פ 5576/04/16 - מדינת ישראל נגד אריאל מלמד

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 5576-04-16 מדינת ישראל נ' דניאל ואח'
לפני כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל

המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד הרצוג ובר-טוב

נגד
הנאשם אריאל מלמד (נאשם 2)
ע"י ב"כ עו"ד לוינסון
החלטה - הנאשם 2 מר אריאל מלמד

1. ביום 4.7.17, במסגרת הסדר טיעון, הודה הנאשם בכתב האישום והורשע בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) בצירוף סעיף 7(ג) לפקודת הסמים המסוכנים, בגין אירוע שארע ב-31.12.15:

בשעה 01:15 נעצר הנאשם עם אחר בעת שישבו ברכב בחניון בתל-אביב, כשבחזקתו של הנאשם סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 202.46 גרם נטו, שהנאשם החזיק שלא לצריכה עצמית.

2. לפי ההסדר, הגבילה התביעה טיעונה לעונש למאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס ופסילת רישיון נהיגה. עוד הוסכם, כי התביעה לא תעתור לקבוע שהנאשם הוא 'סוחר סמים' שכן הוסכם על חילוט בהסכמה של 4,000 ₪ ו מכשירי טלפון ניידים. ההגנה מצידה עתרה לביטול הרשעתו של הנאשם.

3. הנאשם הופנה לשירות המבחן והתקבל תסקיר מיום 19.11.17. עוד התקבל מכתב המלצה ממעסיקו של הנאשם [נע/1].

4. הנאשם נטול עבר פלילי, עובד למחייתו ואינו משתמש בסמים (פירוט להלן).

5. ההגנה עותרת לאימוץ המלצתו של שירות המבחן ולבטל את הרשעתו של הנאשם, מחשש לפגיעה תעסוקתית: הנאשם מועסק בחברת שליחויות, והרשעתו עלולה לסכן את המשך העסקתו.

6. לעניין העסקתו של הנאשם חשיבות הגדולה מהרגיל: כעולה מהתסקיר, הנאשם גדל בתנאי מחסור קשים, כשלאחר גירושי הוריו ניתק האב קשר עם משפחתו ואמו של הנאשם נאלצה לגדל את ילדיה לבדה. הנאשם הפסיק לימודיו כדי לעבוד ולהתפרנס, ומגיל 17 הוא עובד ברציפות. חוויות ילדותו של הנאשם כללו גם קשיים חברתיים, והוא הוצא מהבית לפנימייה בה שהה שנתיים בצו בית משפט. הנאשם, שמתמודד עם היעדרה של דמות אב תומכת ומכוונת, שחוזה ילדות ונערות קשים, שחש בושה ותסכול בשל עוניו ביחס לאחרים - מצא

בעבודתו, בה הוא מתמיד מזה כחמש שנים, עוגן ומפלט, ואף מקום לגאווה ולהערכה עצמית. הצלחתו בעבודה הובילה לקידומו לתפקיד של אחראי אזורי לחלוקה ולהפצה.

7. במכתבו [נע/1] הרעיף המעסיק שבחים על הנאשם ופרט את תכונותיו התרומיות שהובילו לקידומו המהיר לתפקיד של אחראי אזורי. המעסיק מסר, כי החברה דורשת שעובדיה יהיו ללא עבר פלילי, שכן מדובר בתפקיד רגיש ואחראי הכולל גם העברת משלוחים בין משרדי עורכי-דין, רשויות, מוסדות ציבור וכיו"ב.

8. הלכת **כתב** הידועה (ע"פ 2083/96 **כתב נ' מ.י.** (1997)) שאושרה שוב ושוב על-ידי בית המשפט העליון, קובעת כי ביטול הרשעה או הימנעות מהרשעה הם חריגים לכלל הקובע כי מי שביצע עבירה, יורשע. שימוש באמצעים חריגים אלו מחייב קיומם של שני תנאים מצטברים - פגיעה חמורה הצפויה לשיקום הנאשם, וטיב העבירה מאפשר לוותר על ההרשעה.

9. באשר לפגיעה בשיקומו של הנאשם:

א. מעצרו של הנאשם הוביל לשינוי משמעותי בחיי הנאשם: קודם למעצרו השתמש הנאשם בקנבוס באופן יומיומי, ובמיוחד בתקופה שקדמה ללכידתו, על-רקע קשיים רגשיים וכשהסם משמש אותו לאלחוש עצמי. לאחר מעצרו חדל הנאשם מלהשתמש בסם - ועניין זה מאושר בבדיקות סמים 'נקיות' - ניתק עצמו מחברה שולית, ומעוניין בטיפול ששירות המבחן יכול לספק;

ב. שירות המבחן מצביע על מצבו הרגיש של הנאשם, שמילדותו נושא נטל כבד-מדי לכתפיו הצעירות, ושגבולותיו הפנימיים חלשים. הנאשם צריך עזרה ותמיכה, לחיזוק החלקים החזקים באישיותו ובתפקודו, ומגלה תובנה ויכולת להירתם להליך טיפולי. עבודתו היא נדבך מרכזי בשיקום חייו;

ג. במצב כה רגיש, כשהסכנה הכרוכה באובדן התעסוקה היא גדולה ומוחשית, וכשהחשש מאובדן התעסוקה הוא ממשי, יש לנקוט בדרך החריגה של ביטול ההרשעה: נוסף על-כל שנאמר, ישלח כך בית המשפט, כנציג החברה המאורגנת, מסר תומך ומעודד לנאשם;

10. באשר לטיב העבירה בנסיבותיה: בהתחשב בסוג הסם ובכמותו, ניתן לוותר על ההרשעה;

11. כפי שנאמר בע"פ 9090/00 **שניידרמן נ' מ.י.** (2001), גם לציבור יש אינטרס בשיקומו של צעיר שמעד באופן חד-פעמי. ועוד ראו רע"פ 1721/12 **איראשי נ' מ.י.** (2014) ות"פ 44597-02-13 **מ.י. נ' שאגן** (2013). לעניין ביטול הרשעה של עובדים בעבודות שאינן מקצועיות או אקדמאיות ראו ת"פ 5228-02-16 **מ.י. נ' ג'רבאן** (2017) שם אמרתי ש"גם לאנשים דוגמת הנאשמת, שגורלם כיוון אותם לסוג עבודות אלו, מגיע ליהנות מאותה הקלה ממנה נהנים אנשים ברי מזל שלהם קריירה מפותחת יותר, ובלבד שמתקיימות הנסיבות המתאימות".

12. ניתן אפוא לצעיר זה להמשיך בדרכו הטובה, מלווה בעידוד (וגם באזהרה), כשלצדו תמיכה כה-נחוצה של שירות המבחן.

13. עוד אקבל את המלצת שירות המבחן לחיוב הנאשם בבצוע של"צ, בהסכמתו, כאמצעי מרתיע ומשקם כאחד.

14. ולפיכך:

א. הרשעת הנאשם מיום 4.7.17 מבוטלת, על-אף הקביעה כי ביצע את המיוחס לו בכתב האישום;

ב. אני מחייב את הנאשם, בהסכמתו, בביצוע 130 שעות של"צ, לפי תכנית שירות המבחן שתוגש עד לדיון הנקבע עתה ליום 18.12.17 בשעה 08:30, כשהנאשם מוזהר בדבר חובת התייצבותו לדיון. אם תתקבל התכנית קודם לדיון, תאושר על הכתב והצדדים יופטרו מהתייצבות. אני מזהיר את הנאשם כי אי-ציות להוראות שירות המבחן, או הממונים במקום השל"צ, יוביל להשבת התיק לבית המשפט, להרשעתו ולענישתו;

ג. אני מעמיד את הנאשם, בהסכמתו, בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום, ומזהיר אותו כי אם לא ישתף פעולה עם שירות המבחן, יוחזר התיק לבית המשפט לשם הרשעתו וענישתו. תנאי מפורש בצו יהא שמירת הניקיון מסמים ועריכת בדיקות שתן;

ד. כמוסכם, יחולטו ₪ 4,000 וארבעה טלפונים ניידים לזכות הקרן למלחמה בסמים;

הוראות נלוות:

א. הסם יושמד. כל פריט אחר שלא הוריתי על חילוטו יועבר להכרעה פרטנית של קצין משטרה;

ב. עותק ההחלטה ישלח לשירות המבחן;

ג. ככל שקיימים פקדונות בתיקים קשורים, לרבות תיק המשטרה, יושבו למפקיד/ה;

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ט' כסלו תשע"ח, 27 נובמבר 2017, במעמד הצדדים.